

הוא יושב
 (ב) וכן כוונתו
 (ג) וכן כוונתו
 (ד) וכן כוונתו
 (ה) וכן כוונתו
 (ו) וכן כוונתו
 (ז) וכן כוונתו
 (ח) וכן כוונתו
 (ט) וכן כוונתו
 (י) וכן כוונתו

מלמדיו את התורה. נפרק ונתת שמה כינתו * כי חסין נשאל *
 לחיות וימותו חסד גדולה וזכות קטנה מה גדולה הנחלת
 וזקוקה ליכס בעל הקטנה ודוחה זקמה נשואי אמותה הנקטנה
 ואוקרסה עליו שאין נשואי קטנה כלום ולא יגרסנה לקטנה בנת
 שוב אינו יכול ליכס את הגדולה
 שאמות גרושותיו היא אלא מלמדיו את
 הקטנה שמתפלגין ונשואו עוקר
 נשואין הראשונים ומותר ליכס
 הגדולה: הרודה ונתון לסל. עון
 שהיה לך את עקמו פחות פחות
 ממתנת רבעים לפוטרו מן המלה:
 הסל מצרפן. כשיחון מן המטר:
 מאי ארמיה דהאי. דמלה מההיא
 דמלחן דשטעט לה מינה דלמרת
 הי' מתקבצת הא שמעינן מההיא
 דמלחן דשטעט קדרי איכא הלכה
 כר"ס: ומשני מההיא דמלחן ליכא
 לשמעט מינה דבשאר סדרים איכא
 דהסמ משום דקאי ר' אלעזר כר"ס
 ואיכא למימר משום דמטייע ר' אלעזר
 לר"א מש"ה הלכה כמותו כהא אל
 משום דדידה לחיה לה: מלמדיו את
 הקטנה. במלתא אחריתי היא כפי'
 כ"ס: ומי קאי הוא אצרכי מצרכין
 ליה. הסל דלמר שמואל בקמייתא
 הלכה כר"ס וראובן דמי הלכה כר'
 אלעזר ואמר"י זכירא דמי אשמועינן
 טעמא קאמרי מדליתריך לשמואל
 למימר בתווייהו הלכה: שמומאין
 את הקטנה. מנקשין מהן שימאטו
 עון הך דרבי אלעזר ור"א כד'
 לקיים מצות יבום: ושמשויאין אשה.
 שהלך בעלה למדינת הים ושמה
 מפי עד אחד שמת משיאין אותה
 לאחר: ושנסקל תרגול. כדמתי
 (עומת הו) והמיט חסן זה אשה השור
 יסקל והוא הדיון על כל מה ועוף
 דלמקומה נשור עכ"ל את הפרה
 (כ"ק דף מ: ד"ד) דליף שור שור משנת
 אלא שדבר הכתוב נכוון: בן מ'
 יום. ומקמי הכי פסול דה"ל עין
 גמול: קטנות דעלמא. ולעיל
 עדות כן בעל דר' אלעזר קאי ולא
 דר"א וה"ק כל קטנות שיהא למחן
 לעטע כי ההיא דר"א מלמדיו אותן
 למחן: ליתני גושים. שמשויין נשים
 ע"פ עד אחד: ויבוא מאי נשים
 נשים דעלמא. כי היכי דלמר מלי'
 קטנות קטנות דעלמא: דוקא קתני.
 קטנות שמים אחת דר' אלעזר ואחת
 דר' אלעזר ואחת דליכא למימר
 הכי נכסה בנשוא יסוד: כן אמר ר'
 אלעזר. אדשמואל קאי. ואמורה הוא
 והוא ר' אלעזר בן פרזת ורבי אלעזר
 דמלחן חנה הוא והוא ר' אלעזר
 בן שמעון: הורד והכופר. מין בכמים
 הן: קטף. מין חילן ואין עושה פרי אלא ערק (יולא וטוף מהון):

ועל יין ק"מ ז' זיס. פת"י דקודם לכן אי יין מצוי
 דלחמי' בנכתיב פירות (כ"ד דף ז'). מין מנורו אש בערוש כשר
 ק"מ ז' זיס לכתחילה נמי יבוא אפ"ט ים הרבה מין אחר: וי"ל לכן
 כישר ולחמיס כשישר. אפי"ן דנשיבית טופסת דמיס ים חילין
 כשישר בן דמיס לעלמא כדשנן
 (ב) כפי"ן דנשיבית ר' מלך אומר
 דמיס מתכפלים עד ר"ה אלכל כן
 מתכפרין עד הפסח:
קמף. פירש רש"י שם העין וכן
 כנבייא סא דלכריות
 (דף ו'). רשכ"ג אומר הלך רבי אלכל
 ערק מעני הקמף וערק עלמון נקרא
 קמף על שם העין כדלחמך הכא דיש
 ט שביעית ובסמך נמי אומר דקמף
 זה פרוי ולרי ולטו (כדלחמך לו)
 מתכפלים קמף ועלמון שפירש
 דלמי עשה פירות אלכל ערק טמף
 ממת חוה פרוי איט למח דמקוי ליה
 ר' זרל כסמך כקמפא פירא:
 וזכר דרש"י פירש כן לשיטת כהנא: גי:
ואמר רבי פרזת מאן תנא ט'
 ולא תלמד דבפרק קמח
 דברטא (דף ה) אומר ליה ר' יוחנן
 לרבי אלעזר ר' שמס בן גרמל
 דעיראיה ביר משמע דלרבי אלעזר
 לא היו לו בנים ויש לומר שאמר
 קן טול לו זה היו לו בנים הרבה
 ומתו מקמסו ואמר ליה רבי יוחנן
 קן כדי לחמו: **מאן** תנא דלחמך
 קמפא פירא ר' אליעזר. ולא תלמד
 במאי פליגי ר' אלעזר והלכות שיה
 תנא טמא דרבנן דלמי עליס הו
 ר' אלעזר בשביעית ר' לוי רחל האלוה
 וביעורו שיה ולי אין האלוה וביעורו
 כהו לא אמר בשביעית ואין כהו
 וזלמך דפליגי ר' האלוה וביעורו שיה
 ר' לוי ויש לומר הורדו האלוה וביעורו
 שיה ולפי שאין ר' לוי לחלוטו ענין
 שרוב רבנן דבעל מצב העין ורבי
 ר' אלעזר כהו דהאלוהו קמפא ופי פירי:
ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.

ואמר ר' אלעזר הלכה כר"א כו'.